

Nr 27.

Av herr **Sigfrid**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beredande av rätt för kyrkostämman att besluta om obligatorisk undervisning i huslig ekonomi.

De kurser i huslig ekonomi, som anordnats här och där i landet, synas i viss mån förfela sitt ändamål, då de understundom sakna tillräckligt antal elever.

Vanligen går man så tillväga vid ordnandet av dessa kurser på landsbygden att flera angränsande socknar slå sig tillsammans om ett skolkök som då alternerar med en, eventuellt två 6 veckors kurs i var socken årligen. I regel visar sig intresset stort att börja med och elever anmäla sig mer än i tillräckligt antal, men så av en eller annan anledning slappas intresset och elever saknas, så att kurser måste inställas, eventuellt socknar utgå ur skolköksdistriktet, därmed vållande oreda i det hela. Ehuru de övriga socknarna gärna vilja ha sitt skolkök kvar, kunna de icke på grund av bristande anslutning från angränsande kommuner.

Hur viktig en undervisning i huslig ekonomi är för den uppväxande flickan behöves här ej påpekas, då det säkerligen för riksdagen förut framhållits, när denna beviljade statsanslag till sådana skolor.

Endast den saken skall jag tillåta mig nämna, att numera en allt större del flickor erhålla sådant arbete, att de icke få tid eller lust deltaga i husliga sysslor, allra minst i matlagning. Hur bedrövligt det ställer sig för dessa vid ingående av äktenskap och plötsligt övertagande av hushåll torde vara uppenbart. Då skolkökskurserna sysselsättas med teoretiska och praktiska kunskapers bibringande i bästa sättet att anskaffa och tillreda ett i möjligaste mån billigt och på samma gång näringsrikt och välsmakande födoämne, inses lätt dess nationalekonomiska betydelse på samma gång som dess betydelse för att icke säga nödvändighet för den enskilda individen med begränsande tillgångar.

Enligt mitt förmenande är saken av sådan vikt, att vi så småningom måste komma till obligatorisk undervisning i detta ämne för alla folkskolepliktiga flickor. Det torde emellertid ännu vara för tidigt att gå därhän. Som en lämplig övergångsform och för att råda bot för bristen på elever i redan anordnade skolkök vågar jag föreslå,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t föranstalta om sådant tillägg i kungl. folkskolestadgan, att kyrkostämman må kunna, på förslag av skolråd, bestämma att undervisning i huslig ekonomi skall vara obligatorisk för alla flickor som genomgått folkskola.

Stockholm den 22 januari 1916.

N. J. Sigfrid.
